

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ♦ № 209 [459] ♦ Субота, 31 жовтня 1992 року ♦ Ціна 2 крб.

Демократія — це не «вертикаль»

Учора Голова Верховної Ради України І. Палюк зустрівся з головами районних Рад народних депутатів різних регіонів республіки, що закінчили курс навчання в Центрі підвищення кваліфікації кадрів Інституту управління і самоуправління при уряді. І виступив перед ними, роз'яснивши особисте бачення ситуації в Україні, І. Палюк окремо зупинився на головному питанні співпраці для цієї категорії керівників. А саме, на узгод-

женні функціонування двох форм влади на місцях — представницької і президентської. І. Палюк одночасно висловив на підтримку першої і заперечив, що там немає демократії. Де є жорстка вертикаль виконавчої влади, призначена згори, а не обрана народом. А отже, заявив він, в парламенті готуються відповідні законопроекти, що мають врегулювати це співрішення на демократичних засадах, і Л. Кравчук з такими підходами згодний.

ШЛЯХ ДО ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ

Актуальні питання проведення економічних реформ, соціального захисту громадян в умовах, що склалися, обговорювались на зустрічі Прем'єр-міністра України Леоніда Кучми і виконуючого обов'язки голови Ради Федерації незалежних профспілок України Олександра Єфименка. Йшлося, зокрема, про необхідність мінімального підвищення мінімальних заробітної плати, пенсій і стипендій, допомоги, які є недостатніми через непомірне зростання цін.

На зустрічі відзначалось: сьогодні, як ніколи раніше, потребують матеріальної допомоги державні спортивні та культурно-освітні заклади, що належать трудовим колективам і утримуються профспілками за рахунок членських внесків. Порушувалось також

питання про зміцнення матеріально-технічної бази сакарторно-курортних, туристських та культурно-освітніх закладів, зменшення їх оподаткування, звільнення всіх оздоровчих закладів від сплати податків на землю з метою забезпечення путівок і послуг, що надаються ними населенню.

Сторони обмінялись думками щодо ходу виконання Угоди між урядом і профспілками на друге півріччя поточного року, прискорення розробки Генеральної тарифної угоди на 1993 рік, досягнута домовленість про зустріч уряду з керівниками профспілкових об'єднань, що входять до Федерації незалежних профспілок України, та делегатів другого (позачергового) з'їзду профспілок.

Читайте в номері

12

Якщо ви цікавитесь політичним життям в Україні і ще не передплатили «Голос України» на 1993 рік — поспішайте це зробити. Наше газету регулярно друкує матеріали під рубриками «Шлях, істина, життя», «Влада», «Правосуддя», «Конфесія України», «Релігія і суспільство».

Недавно патріарх Київський і всієї України Мстислав зустрівся з журналістами «Голосу України». Матеріал, підготовлений до друку після цієї зустрічі, друкуємо під заголовком

**НЕ ПРИНОСИТЬ
ТРУХЛЯВЕ ДЕРЕВО
ДОБРИХ ПЛОДІВ**

НАДЗВИЧАЙНИЙ і Повноважений Посол України в США Олег Білорус виступив з доповіддю на спеціальній сесії Американського інституту міжнародних відносин, авторитетної науково-дослідної організації, яка об'єднує представників законодавчої та виконавчої влади США, дипломатів, журналістів-міжнародників, професійних військовиків. Попри всі трудові перебої періоду, з яким Україна зіткнулася протягом першого року свого незалежного буття, зважаючи на те, вона змусила авторитет світового співтовариства як суверенну демократичну міжнародну державу. Посол України зробив особливий наголос у своєму виступі на стані і перспективі розвитку двосторонніх відносин України зі Сполученими Штатами Америки. Він теж поінформував учасників сесії Американського інституту міжнародних відносин про політичну ситуацію в Україні, сучасний стан її економіки, розробив про перші кроки та програми зявля новий Прем'єр-міністра України Леоніда Кучми.

3 АКАДАМЕНДО добрі основи для розвитку подальших взаємодій між військовими моряками кавказьких країн, — заявив командувач ВМС України контр-адмірал Борис Комар. Після повернення з Франції, де він відвідав виступку білої техніки для французьких ВМС.

ВАЖКО БУТИ УРБАНІСТОМ

А каято, коли мови заходять не про людей, а звірів. Пилик для того, щоб прогодувати ведмеда. Київський зоопарк витрачає коштів близько 10 тисяч карбованців, до цього додає кошти на зарплату платі обслузі і робить висновки, що ознаки для господарського ринку. Але це ще далеко не все. Його ведмедик побудував одразу після Великої Жовтневої революції і відтоді капітально не ремонтували, кезаважаючи на те, що тут туляться ще 16 його побратимів по крові. Справа дійшла до того, що дівчонка нещодавно купилася мавпяських ведмедів адміністрація розмістила у мавпячому приміщенні. А коки стало кеперлявками з снігом і почали продавати бізона, ведмеді не витримали і зарікли: «вмири урбаніст».

Фотокореспондент змоделивав цю картину для того, щоб вона стала попередженням. Ведмідь-урбаніст не сьогодні-завтра стане предметом купівлі-продажу, якщо до нього не покінчить ставлення. А діт релігійну: хочи бачити ведмедика!!!

Сергія ВУСАТІЯ
Фото Анатолія КОЛЕСНИКА



Передплата-93

«ГОЛОС» В «УКРАЇНІ»

Коллективні сільськогосподарські підприємства «Україна» Київського району (Воляки) — одне з найбільших в області. Вони тут очікують, отримати від реалізації продукції понад 50 мільйонів карбованців. Рентабельність — близько 70 процентів. Голова підприємства, кандидат економічних наук Василь Битов повідомляє: для кращих працівників «України» передбачено за 1993 рік 20 примірників «Голосу України». Щиро дякуємо за підтримку газети!

«Голос України» — газета Верховної Ради України, виходить п'ять разів на тиждень обсягом у дві сторінки, ніж будь-яка з українських газет, 16 сторінок і при цьому коштів:

на рік — 480 крб.

на півроку — 240 крб.

не квартал — 120 крб.

на місяць — 40 крб.

«Голос України» виходить українською (індекс 60955) та російською (індекс 60997) мовами, має додаток мовкам національних меншин.

Дещо про передплату, потерпіло та їх спонсорів читайте на 4-й стор.

СТРАЙКАРІ ЗАКОНУ НЕ ДОЧЕКАЛИСЯ

Денне засідання 29 жовтня

Після перерви депутатів обговорювали питання Закону «Про порядок вирішення колективних трудових спорів і конфліктів».

Депутати, послідовно, з огляду на те, що досі немає остаточного визначення категорій, яким цей Закон опору, запроваджував його поодинокі не розглядали. Хоча в залі й пролунали багатоголосе «правильно!», обговорення продовжилося. Та невдовзі депутати так проголосували за те, що законопроект треба доопрацювати.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни до Положення про місцеву державну адміністрацію

Внести зміни до статті 11 Положення про місцеву державну адміністрацію, затверджене Указом Президента України від 24 липня 1992 року № 394/92, виклавши її в такий редакції:

Приміром переклад відділів, управлінь, інших служб місцевій державній адміністрації розробляють і затверджують за підписом міністра України.

Відлучня

ЗВІДКИ НАТИСК?

Нелегкий сьогодні час, особливо для військових. Відчуття галасу «старої гвардії», розсідання в ряди, відходження до Росії техніки. Та справа не в цьому, а в тому, чимало з них, навіть прийнявши присягу на вірність Україні, зустрічають усе нове «в штыки». Дякую я позиції окремих народних депутатів які, не маючи повноважень апрошути військові проблеми, ведуть дивну поведінку. На сесії БР піп члє затверджує новий статус Національній міністерству та розглядає питання про військову доктрину, вони кидали безпідставні образи на адресу Міністра оборони і генерал-майорів Морозова та на начальників управління соціально-психологічної служби генерал-майора Мокіяла, Морозов зробив із сергента генерала,

Виконуючий обов'язки командира дивізії та заступника начальника Хмельницького гарнізону полковник ІВ. ЛЕВЧЕНКО, відомий як ПАВЛУКОВ, лейтенант ЯКОВЕНКО, старший прапорщик ПЕТРАЧІ (Всього 45 відлучень).

Нинішня спроба України побудувати власну державність — четверта. Не страшно помилятися, не страшно помилятися і замикатися повторюється, та ще й хочуть їх зробити конституційними нормами. Ми категорично проти закріплення Конституції гуманного поняття «народ України». Розуміємо його не інше, як «радянський народ», але в межах України. Це старий радянський підхід, який не розв'язав національного питання, а лише загострив його, і лише історичний досвід, і вузький націоналізм, і широкий інтернаціоналізм є помітними орієнтаціями. Потрібно не тільки визначити і права українського народу, і права національних меншостей. Але в преамбулі і статті 3 цієї преамбули, що громадяни всіх національностей в Україні мають рівні соціальні права, але державотворчі функції належать тільки українському народу, і тому державною мовою має бути українська. Іншаке це ж відраження господаря держави — українського народу і душі його культури — української мови!

Владні структури нині поспіхом закінчують до єдиності. Але її нема, бо нема мо-

ПРОЯВІСТЬ НАШЕ РЕС

у Львівському державному університеті імені І. Франка відбулася асеураційна науково-практична конференція «Засоби масової інформації і утвердження державного суверенітету України».

Свобода слова, гласність, реальність, до якої ми не можемо прийти, крім як через суверенітет, та ж уміємо по-суверенітетно, та ж, що заплановано такою дорожкою? Відповідь на це питання звучала у доповідях, виступах, офіційних і культурних дискусіях науовців і журналістів-практиків і депутатів і державних засобів масової інформації.

Говорячи про критерії професіоналізму журналіста, який працює уже за новими умовами, ми зійшлися на тому, що пастись за течією не легше, аніж протити її. Бо в наш час люди занесли себе бурливаю течією суспільного життя, які розмиває береги, критерії. Дуже важливо писати про це і по-новому. Усе надрукуємо, усе «контактують». Ми не в промі ваданні, не в шпальтаті, а в журналістській журналістці — то рівень його свідомості, — намає професор, декан факультету журналістики Львівського університету Володимир Заровенко.

Державною цензурою у нас, як і в інших країнах, не відно з багатьох друкованих видань, далося, не завжди узгоджуватися із своїми професійними обов'язками.

Що волею інформацією, що волею ситуацією. Ми теж за і доповіді. Першого виступав Головою Верховної Ради України Василь Дурдинець, до речі, випускника юридичного факультету Львівського університету. Він став свідком референсу конференції. Аналізуючи державотворчі процеси, розбиту парламентську систему і спільної діяльності із засобами масової інформації, Василь Дурдинець делікатно говорив про відносини першого і четвертого ала. Василь Васильович нагадав, що парламент, працюючи під градом критики зусбів, нічого не ухвалив, а дестині важливих для державотворення законів, які необхідно інтенсивно пропартувати, вилучено Закон «Про інформа-

переконуючого співбесідника

Що ж, ми й справді надто серйозно і малорозумно сприймаємо поняття суверенітету та влади. Протявляючи Президенту на Львівській області у Сходу України, знаючи, що в Україні економічної кризи журналісти легко можуть похитати у залежності від певних економічних структур і від певних економічних танок, бо це взаємопов'язано. Степан Давидчук зауважив, що у деяких львівських видавчих інформація передається з точністю до... напівани.

Правовий підхід до заселення завдань державної влади, державотворення. А як б'ється з правовим підходом до налітків? З чим запитаннями й звернувся до Василь Дурдинець у перерву.

— Єдиний анід — виконання своїх функцій. Як ми ринимся з тим, щоб за дизайн інформації ніхто не відповідав. Поняття про в знаках немає, хоча ми не маємо. Дурдинець у перерву.

— Єдиний анід — виконання своїх функцій. Як ми ринимся з тим, щоб за дизайн інформації ніхто не відповідав. Поняття про в знаках немає, хоча ми не маємо. Дурдинець у перерву.

— Єдиний анід — виконання своїх функцій. Як ми ринимся з тим, щоб за дизайн інформації ніхто не відповідав. Поняття про в знаках немає, хоча ми не маємо. Дурдинець у перерву.

— Єдиний анід — виконання своїх функцій. Як ми ринимся з тим, щоб за дизайн інформації ніхто не відповідав. Поняття про в знаках немає, хоча ми не маємо. Дурдинець у перерву.

Пішмо нову Конституцію України

ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ЄДИНІЯ — ЧЕРЕЗ СОЦІАЛЬНУ ДЕМОКРАТІЮ

тивів до всебічного масового інтересу нації, і в основі його лежить гасло «Спогад за державу, а потім демократія».

Але український історичний досвід чітко показує, що націоналізм неможливо здобути без соціальної. Діоніс Б. Хмельницький зв'язував козацьке майновілля з соціальним визволенням всього народу, поки справився на всібічній інтерес нації, доти він мав перемогу над Польщею. Коли ж у «верхів» постання з'явилися багаті, вони самі палили і замість палив з'явилися українські, екструзи народу, який творив перемогу, почав падати, а Хмельницький терпав від поразки за поразкою. Щоб зберегти паливну над собою аласним народом, козацькі отамани покла-

рою, яка хитро поділилася з новою владою.

За безумовного монополізму власності і ніякої природної праці і свободи людини неможливо. Якщо основні автори проекту «Нової Конституції України» ініціює ініціативу Верховна Рада і Президент як голова Конституційної комісії, багаторазово відмовляючись, мають закритися своє небажання відкрити, а націоналістична, а націоналістична форма, то мк, як свідомі українці трудового походження, ми не будемо не дурити і нас декларативними свободами, для реалізації яких не передбачається реальних механізмів. Монополістична державна машина. Але цього разу цілізовано на конституційній основі, починаючи з ліквідації Радикалізації української економіки, то головну, на нашу думку, норму не ті-

ляни сід обов'язково виступи до статті 38, а й для більшості законотворці проголосували за неї на референдумі в парламенті. Приватизацію не треба висті, не стихібно, у формі «приватизації», коли не тільки не успішно зусиль старту капіталізму, а трудова частина української нації й переконана і глумом. Росподина її треба одночасно в усіх структурах поступово (еволюційно, а не революційно), трансформувати з державних у приватні. Цей процес на десяти роки, і тому його норми повинні бути не тільки демократичними, а й прогресивними, то «нова» національна Конституція повинна бути демократичною, а націоналістична, як брешняк, лише переорієнтація на соціально широкі гасла і державні демократичні відносини, «Вільна Україна без державних холопів і панів» забезпечить Конституції новий український анід.

Володимир ЛЕВЧЕНКО, Олександр НАЗАРЕНКО, жителя козацької етності Чигирин, Черкаська область.

Передплата-93

28. Хмельницькому ВО «Новатор» (автомобільні приймачі, магнітони, зарядні пристрої);
29. Ужгородському заводу «Електродвигун» (правильні машини «Меріна»);
30. Луцькому об'єднанню «Волинське» (меблі);
31. Харківському АТ «Українсько-Сибірська інвестиційна корпорація»;
32. Львівському ВО «Прогрес» (азуття);
33. Львівському мотозаводу (мопед);
34. «Ілті-Кні» офіційному імпортеру автомобілів «Пекхо», масил «Парнас»;
35. Херсонській фабриці «Жовтень» (розпні самовари);
36. Запорізькому автомобільному заводу АВТІАЗ (автомобіль «Таврія»);
- 37.



Міанові добродії

Під час передплатної кампанії у жовтні — листопаді тут може міститися і назва вашої фірми чи підприємства. Пропозиції по телефонах 446-72-63, 441-89-95.

Друзі, ви станете учасниками розіграшу нашої лотереї за умови, якщо передплатите «Голос України» на рік. Залишилося до редакції листівку з поміткою «Лотерея», де вказуєте:

ПРИЗВИЩЕ, ІМ'Я, ПО БАТЬКОВІ;
ДОМАШНЮ АДРЕСУ;
НОМЕР КВИТАНЦІЇ;
НОМЕР ПОШТОВОГО ВІДДІЛЕННЯ, ЯКЕ ОФОРМИЛО ПЕРЕДПЛАТУ.

Розіграш лотереї у січні 1993 року. Щастя вам!

СТАРІЙ ЗНАЙОМИЙ

що матимемо нових друзів, вчителів румунської, угорської, польської, болгарської, німецької та інших мов, літератур, а також історичних дисциплін цих народів. Вже у першому номері читача очікують статті про викладання новогреческої та єврейської

(Ідиш) мов, про творчість великого польського поета Адама Міцкевича тощо.
Індекс журналу 74426, ціна — 44 карбованці за номер.

Ольга МАЛЬЧИННА,
редактор відділу літературного журналу «Відродження».

Анонс

ВІДСТУПАТИ ПІЗНО

«Що таке українська пісня сьогодні?» — з цього запитання ми почали розмову з поетом-піснярем Степаном ГАЛЯ-БАРДОЮ.

— На жаль, багато хто не може позбутися думки, що пісня і політика — обов'язковий атрибут сьогодення. Авжеж, політичні події викликали сплеск національних почуттів у поетів-піснярів, згадаймо фестивалі «Червона рута», «Оберіг». Але пісня мусить бути насамперед не гаслом, а ніжним другом, підносити душу, очисити її. Тоді — слухатимуть, співпереживатимуть, плакатимуть...

— Написане вами мусить обов'язково бути чимось вашим.

— Важко однозначно пояснити, чому пісня виходить такою чи іншою. Але, шукуючи складні слова до слова, пісні не зробиш. Я мушу знайти факт, подію чи слово, яке було б моїм. Яке я пережив. При цьому маю бути щирим. Фальш відчужує одразу і не повертає ні тобі, ні твоєї пісні.

— Пане Степане, у вашому прізвиську виразно чується слово «бард». Це не примушувало вас класти на музику власні вірші, як то роблять барди?

— Ні. Свої пісні я співаю лише з друзями чи вдома. Хоч маю абсолютний слух і трохи голосу. Це дає мені багато: слова до пісень я не пишу, а наспівую. Можливо, тому мої тексти подобаються співакам. Правда, в дитинстві я був у шкільному хорі, потім у хорі Чернівецького університету.

— Найактивніший період вашої пісенної творчості — останні два роки. А як ви починали?

— Я працював головним редактором радіостанції «Молода гвардія», до нас прийшов композитор Олег Слободенко, запропонував показати йому кілька пісеньних текстів. А вірші я вже писав. Вибравши один лиш рядок «Розумію я, що не поверну човен», Олег навчив мене розуміти всю техніку написання пісенного тексту. Так з'явилася пісня, яку ми запропонували Аллі Кудлай. А далі з Олегом створили «Роскошану», «Білу свічку» — і пішло...

— ...і дійшло аж до цього-річного осіннього пісенного вернісажу...

— О, це моя мука! Якби знав півроку тому, як це важко організувати, може, і не взявся б. Але тепер пізно. З 3 та 4 листопада це велике пісенне свято відбудеться у Палаці «Україна» під гаслом «На Україну повернись» (цю пісню ми написали з колективом композиторів Степаном Гавришем). У «Пісенному бенедикті» пані Степанія співатимуть Алла Кудлай, Віталій Віловожко, Лілія Садулеса, Іво Бобул, усіх близько двадцяти.

Бесіду веде
Оксана ГОЛОВКО.

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національний банк України 31 жовтня 1992 року встановлює курс наробованця і нулона до іноземних валют.

1 австралійський долар	277.21
1 австрійський шилінг	37.03
1 англійський фунт стерлінгів	627.05
10 бельгійських франків	125.16
1 німецька марка	257.67
1 голландський гульден	229.80
1 датська крона	67.04
10 італійських лір	29.95
1 канадський долар	321.64
1 норвезька крона	63.25
1 долар США	398.00
1 фінська марка	81.76
1 французький франк	76.12
1 швейцарська франк	68.47
1 шведська крона	289.35
10 японських ієн	32.40
1 євро	505.50
10 іспанських песет	36.67
10 грецьких драхм	19.89
1 ірландський фунт	678.15
1 ісландська крона	6.93
1 нідерландський гульден	1349.61
10 ліванських фунтів	2.01
1 португальський ескудо	20.48
1 сингапурський долар	246.52
1 турецький лір	0.51
1 естонська крона	32.20
1 долар США до розрахунків із іноземних валют	398.00

До відомо, курс наробованця і нулона за 1 долар США на валютній біржі при Національному банку України 20 жовтня 1992 року становив 465.00.

Валютний коефіцієнт нулона до наробованця складає 1,0.

ГОЛОВНЕ ВАЛЮТНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ.

«БМГ» — це фірма, яка розшифровується як «Басистий Михайло Григорович». Створювалася вона якраз рік тому, виходить, я потрапив на ювілей... чернівецького мільйонера. Будівельники вже завершували великий двоповерховий виробничий та адміністративний корпус фірми, опоряджували для роботи цехи. Через кілька місяців, якщо нічого не завадить, тут запрацюють верстати, закрутяться конвеєри.

Як це йому вдалося? Басистий не приїхав з Америки чи Канади від багатого дядечка. Донедавна від нас кічм не відрізнявся. Чоловік чверть віку відпрацював слюсарем-лекальником високої кваліфікації. Його долю кардинально змінив, чи повірите, Чернівецький обком партії, куди п'ять років тому надійшла скарга на керівництво заводу карданних валів, розповідає М. Басистий. Буцїмто воно не заохочувало кооперативний рух. «Викликав мене головний інженер: Михайло Григорович, чи не спробували б ви організувати кооператив? І

Нові люди

Мі

ЗНАХО

хоч заробіток ний, не відмовляюся розкачати, доки не фінансисто, чому це не сплачує н що завод дов Усе інше буділки: наш і «Жигулів» щим за вазі іграшок «Кітін» вимага найменші сп добре, але т спалхнув н забавив вели наполягав на тї слід адрес ток виробни

На од

НОВОМУ ЧАСУ —

НОВІ ІМЕНА

У Рівному не стало не лише горілки «Московская», а й однієї вулиці: віднині вона матиме ім'я Степана Бандери. Зникли й інші «імпортні» назви вулиць. Колишня Волгоградська стала вулицею Ніла Хасевича, Чкалова — Кліма Савура, Красовського — Романа Шухе.

вича, Чапаєв Юр'єва — Єв

ЗАЛИНИЛІ

ЛЕНІНЦІ

У Чернівцях продовжують Ленінський йонків Радні мінати її на Пропонува

Сп

До матчу «Динамо» — «Анדרлех

ГОТУЮТЬСЯ

Футболіст київського «Динамо», керівництво клубу, палкі прихильники команди мріють про те, щоб 4 листопада на Республіканському стадіоні зібралася якомога більше глядачів. Наші футболісти потребують підтримки трибун.

А як же головна спортивна споруда країни готується до цієї події? Розповідає заступник директора стадіону Сергій ХОРУЖЕВ:

— Квитки на матч «Динамо» — «Анדרлех» почали продавати за чотирнадцять днів. Учора, скажімо, куплено дві тисячі квитків. Інтерес до поєдинку зростає з кожним днем. Але хотілося, щоб болільники були актив-

ишними. А пр ішні подалі намо», і наш Про десять н сяд купонів н уже повідомл не все...

Капітан зб шотландськю джерс» Олен ко просив пе ким болільни в їхню допо

— Треба і дий колектив — Зрозуміло, лежатиме ві лівств. Але н зовані трибу вилнуть на лехт» може Дворозова

«СПОРТИВАЛЬ»

Його ледве вдалося «розколоти» футболістам «Пресинг». А зустрілися ці команди минулої неділі на стадіоні імені Гагаріна в Чернівцях. Як часто трапляється, у ролі надраганяючих олімпійців фаворити. Це в першому таймі після удару гравця «Спортивалу» Ігоря Гавриленка м'яч лобував у воротах журналістсько-видавничої команди з Києва.

Лише лід завісу матчу «Пресинг», посиливши темп, зміг вирвати леремому — 3:1. Дівчі відзначилися Валерій Цинганков і раз Юрій Сай.

Що ж це за команда — «Спортиваль»? Про неї розповідає директор Спілки спеціальних підприємств з міста Сла-

Хокей

У першому розіграші Кубку МХЛ неюсти мінського «Сокола» взяли за правило на виїзді здобувати мінімум п'ятьдесят відсотків очок. Не порушили вони традиції і в Саніт-Пєтербурзі.

СКА — «СОКІЛ» 3:5 (2:2, 0:2, 1:2). Шайби у нього забили:

Футбол —

вутча Волод ои. До речі, зувала цей ф тн:

— Ми об'є ві законанн, нїх афганців, це й івалів ці. Колентна другий рік. А зава спортивн еднання «Спо спонсором ко чай з журналі тив Чернівськ брини «Свер Олександр Ла До слів Во що атинув у ції матчу зва

ТРАДИЦІ

Гончаренко (1 Майда (26), Васильченко (43)

СКА — «СО 2:2). Шайби у Кулабунов (44) Зіграно це гій зоні: «Рн: намо» (Мінськ)

Конкурси

«МІС УКРАЇНИ» РОЛЕВОЮ СВІТУ?»

«Королева» ще один раз проходить конкурсниця відділення.

спілкуватися в найкраще

у конкурсах

діячній, хозавичайного...

тобі вда- Теріополі

схожою на це бороть

швидко. — У мене немає для них часу.

Оксана збирається взяти участь у конкурсах «Королева світу» (Відень), а лотім —



«Міс Всесвіту» (Лос-Анджелес), де буде представляти Україну. Кантони до столиці Австрії у неї замовлений на 15 листопада — день її ангела.

Володимир ЛІЗА.

Житимир.

Фото Валентина ЧОРНОГО.

АНІЯЙ, ЯМЩИК, ДО РЕСТОРАНУ

Конфлікт

того 1993-го. Та невдовзі сталося щось дивовижне. Правління Спілки і Міністерство зв'язку одержали повідомлення, що рішенням міськвиконкому будинок передано Державному історико-архітектурному заповіднику «Древній Київ». Коли? Більше місяця тому! А це означає, що минув строк для оскарження, і тепер жоден суд не прийме апеляцію філіателістів. Здорово, чи не правда?

Переполоху адміністрацію Спілки заспокоїв тодішній директор заповідника В. Сікорський. В офіційному листі він запевнив, що їх ніхто не збирається виселяти, кавіть у внутрішні

справн ке втручатиметься. Тобто, кам до вас немає ніякого дїла.

Правління намагалося укласти із керівництвом заповідника договір на оренду приміщення, але щоразу натикалося на відмову. Проте гроші нове начальство вимагало і навіть спробувало самочинно зняти їх із банківського рахунку Спілки. Як говориться, найшла коса на камінь. Рішення, постанови, суди, апеляції, арбітраж...

— Яка основна причина виселення філіателістів із поштової станції? — запитав я директора заповідника Наталю Мамокову.

— Розумієте, — відповіла вона, — правління Спілки просто влаштувало там собі офіс. На виставку чи в кімнату стаціонарного наглядача

ке потрапиш — двері завжди зачинені.

— І це все? — здивувався я.

Звичайно ж, не все. А точніше — не те. Наталя Петрівна розповіла, що планується реконструювати поштову станцію, добудувати до неї інші приміщення, і включити її до туристичного маршруту. Там буде ресторан. (Аргумент: «Колись же на станції був шинков!»). Буде готель. (Аргумент: «На станції була ж кімната, де спали подорожні»). Буде магазин. Словом, там для гостей буде весело, а для заповідника — прибутково. Бо гроші. Бізнес.

Що тут сказати? Зважаючи на подібну логіку і аргументи, можна знайти в Києві місця, де знаходилися будинки розпустити, і відкрити туристичний маршрут «Слідами

купнівських «ям» з усіма відповідними послугами. А чого ж? Теж гроші. І бажано, в марках. Звичайно, не поштових.

Але Бог із ним, бізнесом. Куди подіти філіателістів? Куди, взагалі, подіти все, що не перетворюється в прибутки, — музеї, бібліотеки, виставки, клуби творчості, гуртки художньої самодіяльності тощо? Чи забудемо про них аж до того світлого дня, коли нагребемо велику купу грошей? І вже тоді візьмемося за наші духовність, культуру, історію, національну самосвідомість?

Можливо, це для когось високої матерії, тож скажу про досить земне: перед тим, як капітально ремонтувати чи взагалі зносити будинок, його жителям надають інше приміщення, а не викидають з торбами на вулицю. І логічно, і аргументовано, і людськи.

Олександр ВІНОКУРОВ.

Київ.

Актуальне інтерв'ю

Як відомо, ніякя днів т
Кімії перебував дирек
ру США Роберт Гейтс, я
риймав Президент Укра
ї. Кравчук. Не переговор
вранішньому СБУ Р. Гейтс
був з Москвою, де зустріча
Президентом Росії Б. Єл
ї. І провodia переговор
своїсими спецслужбами
перед цим Р. Гейтс з неофі
ційними візитами був у Поль
гродщині.

Дещо підняв завісу над темою, яку в Україні назвали «гопівного розвідника». Головою Служби безпеки України генерал-полковник Євген МАРЧУК.

Евген МАРЧУК

МИ Д

— Євгене Кириловичу, директор ЦРУ Роберт Гейтс прибув до Києва з Москви, і є інформація про серйозні домовленості між американською і російськими спецслужбами. Ви знаєте нічого?

— Я не можу точно говорити, про що саме Гейтс домовився в Москві, але, за аналогією з домогосподарствами в Києві, можу сказати, що мова могла йти про взаємодію в боротьбі з такими злочинцями, які вважаються злочинцями проти людства і в усіх країнах кваліфікуються однозначно. Це, поперше, тероризм у всіх ризивадах. А це багато. Це й міжнародні терористичні організації, і окремі терористичні функціонери.

По-друге, це таке серйозно небезпечне у всьому світі явище, як наркобізнес, котрий, мені здається, ще не дуже законні в Україні, але багато не тільки в Україні, а й по всій Європі, і в інших алочних об'єктах величезні капітали, що обраховуються мільярдами. Це тиловий бізнес, який дуже добре охороняється і гроші якого треба відмивати. Крім того, це нелегальний бізнес на території багатьох країн. Це підкуп анонімних керівників, налагодження своїх транспортних каналів, створення баз зберігання засобів збуту тощо. Усе це наркотики, а вже не жабурок по сфері його застосування, після чого він стає ліками, і вже не жабурок для військових сил, а вже жабурок іншим військам.

По-третє, — це наша ініціатива, — ми порушили питання боротьби з незаконним експортом капіталів, і з нами погодилися співробітничати. Це дуже широке багатозарове кримінальне

— Усе. І гроші КПРС також. Наведу невеличкий приклад: який-небудь тиньовий ділок має декілька не-законних банківських рахунків за

кордоном, де тримає мільйони. Ми до них не зможемо дібратися без взаємодії з спецслужбами інших країн.

— Це неважливо, або, як кажуть в Америці, нуу комент. Коли спецслужби домовляються про якусь спільну діяльність, то виробляється свій кодекс поведіння і свого роду обов'язки одного перед одним. Форми домовленостей можуть бути різні.

— А якісь конкретні прізвиська могли б назвати?

— Я не можу цього зробити, бо це було б надзвичайним подарунком для того, чие прізвище я оприлюднив би як предмет нашого спільного інтересу. Я залишаю ваше запитання теж без коментарів.

— А чи не домовлялися ви в Києві працювати спільно проти російських

пробили фашизмів гроші, цілий наперник
тобто. Ми тільки починаємо що робо-
ту, а в ЦРУ є колосальний досвід у
справі. Там є спеціальний величезний
спроздлі, який займається цім спра-
вами десятки років. Ми домаюлися
про співпрацю у ція галузі, і можу
сказати, що мовою професіоналів зро-
були це надзвичайно швидко. Безпе-
кою політичної зашореності: мов-
лять, то ЦРУ, а це СБУ. Була сут-
лабораторія робота, і ми домовилися
про багато серйозних речей.

— Певно, про можливий обмін людьми?

— Я можу сказати, що він уже на-
віть є.

— Але ж домовленості, очевидно, не виключають автономну роботу моніторів?

...кого тринного можна цілком природно
власності. Ми дивилися на ці джерела
... і ми бачили, що це не тільки про ви-
... Але ж люди б не полізли? Ми розуміємо,
... що їм треба було не нейтралізувати,
... а збільшити доходи держави. І ми
... Сьогодні в світі дуже багато ти-
... того хотів би що зробю март. Та я ві-
... дивачати? Просто так теж не можна. І не від-
... звичайний, але вид власності. В ній
... економіка праця, яка дуже дорожче ко-
... і з цього боку торгівля або промис-
... іноземною, торгівля зброєю. Але іншого
... це ще не я. Це
... лігітика, а не тільки економіка. Ми
... зброю завдяки людям, куди це зброю
... іноземною, торгівля зброєю. Але іншого
... різні речі – продати іспансь-
... лігітика, а не тільки економіка. Ми
... зброю завдяки людям, куди це зброю
... іноземною, торгівля зброєю. Але іншого
... різні речі – продати іспансь-

— А СБУ контролює доступ зброї в Україну?

— Якщо ви маєте на увазі канали постачання зброї в Україну ззовні чи транзит через її територію, то в переважній більшості так, ми контролюємо ці канали і робимо те, що потрібно. Але для нас навіть не це головне. Найбільша небезпека може виходити з того, що ми не зможемо надійно забезпечити зберігання цієї зброї, яка є на нашій території.

— 3 приводу грузинсько-абхазського конфлікту були повідомлення з посиланням на найавторитетніші джерела про те, що Україна продавала зброю конфлікту кілька тижнів Т-80. Що ви можете про це сказати?

— Це не мене треба запитувати, а тих, хто віддає цілий питаньник, міністерство оборони або міністра ВПК і кожен персі. Але я можу сказати тільки одне, що називає Центральне телебачення, яким посилають. А саме: танки Т-72 і Т-80 за конфігурацією практично ідентичні, і тільки професіонал може їх розпізнати. І що то за танки були в зоні конфлікту. Т-72 чи Т-80, на відміну стані може з точністю сказати тільки командир військовий чи інженер, який їх виробляв. Крім того, ці танки в Україні тільки збираються, і зробили це сьогодні дуже складно, бо компанія, яка їх виробляла, була розвалена. І фактually поставився з Роді.

— Але ж були воєндопомогення про те, що ці танки везли з України морем?

— Це, вибачте, нісенітниця, манч
ия, я вас запевняю. Тому що Україна
не піде на торгівлю зброєю просто

— А про торгівлю Україною аброек
ви говорили з американцями?
— У цьому питанні переговори бу-

ли не такими райдужно-безхмарними мавіть жовою професіоналів, Бо ЦРУ — це спецслужба, яка, природно, використовувала замовлення свого уряду. Во не ставила перед нами ряд питань, про торговлю зброяю також.

Та й не тільки американці. Згідно з Законом про СБУ ми мали контакти з німцями, французами, іншими

вони практично всі теж ставили деякі питання. Бо знають, що у нас скорочувалася величезна кількість зброї. Не тільки ядерної, а й звичайної. І світ боїться, і він правильно боїться.

Записав Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент «Голо-
су України».

Суб'єктивна думка оглядача

ХТО РЯТУВАТИМЕ НАС ВІД «РЯТІВНИКІВ»?

У білозмісній знозі запутало. Минулого тижня там з великою помпою відбувся тивлений конгрес тля завіного фронту національного лоря-гунку. Знайома «інституція», чи на праведі?

«врятувати», вперше «врятувати» вважали своїм обов'язком і в 1991-го в Литві, з допомогою генералів В. Ускупшяса і Р. Бляуза, зробили тоді спробу «врятувати» литовський народ. Реальність — 11 «вратовених» молодих вільнолюбів, які назвали зброєю спокій не цинізм, а національний героїзм Литви.

Нямаючи тоді знати у Вільнюсі бодяй одного «комітотинка», я звернувся до флятичного тодішнього підериторських комуністів В. Шведь по допомогу.

— Не шуяйте їх тут, донні всі у Москві, — відповів мені лекційний в'язок.

Нині лантингент фронту набагато серйозніший. «Рптівіни» святують одну ларамому за другою. Президент Ельцина юон сьогодні намагаються загнати в глухий кут. Спроба Бориса Минаопайовича відтягнути «Куліковсьяу битву» з опозицією до весни лавінічалася лорелююю. На з'їзді народ-

них депутатів Російської Федерації об'єднали сил «критицизм» готуються до «костанного» вирішального бою.

Конгрес фронту національно-політичного опогосня курсу на ревінаміацію Радянського Союзу. Одним із головних наслідків цього конгресу виступили генерали Махашов, Степанов, полковник Алексіс. Саме в їхній подальшій діяльності конгресу було заявлено про необхідність «відновлення єдиного Збройного Сил Радянського Союзу». Однією з головних вимог виступили після серпневого путчу стити лідерами червоно-оранжевих сил, нині вже не нагаду-

доку України. Але всі операції плав розгортання військ в ведення бойових дій залишаються старими, розробленими в якійсь одному напрямку ще колишнім Генштабом, хоч саме із загрози сьогодні міні-

наля. Що ж до північного
сходу, то він військами при-
критий дуже й дуже слабень-
ко. На нас запитання, чому
так, міністр оборони Уяурін
генерал полявнин К. Морозов
відповів: «Згідно з нашою вій-
ськовою доктриною ми не ма-
ємо жодних територіальних
претензій до сусідніх держав.
І в жодній з них на ябачасо
свого вірогідного дотримува-

Спостерігаючи за подіями

Москві, яійсяя мають бути го-
ові до найгіршого. Сьогодні
гвній час, що ситуація мож-
верднйяньо яміннися ял до
бу. | не встнгнемо осмислн

перебігу московських лоді
на малешови на чолі тивяви
колон стояти будуть готовими на
«рятувати» лід Хутором Мн
клянівським. До цього треб
бути готовими завжди.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
військовий оглядач «Го-
лосу України».

ВІСЬМАТРИСЬЯКІ ДОДАТКОВІ

або ЯК НИНІ ПРАГНУТЬ ВИКОРИСТАТИ «ПЕРЕВАЖНУ БІЛЬШІСТЬ»

Нинішню-крихітню конференцію звали «Як ми маємо діяти, щоб зберегти і розвинути цілий сектор», тобто хотіли гарантії, що ніхто не повернеться до старих чеків. Значимі, якості в Києві, де працюють до кінця літа підприємства України. Проти бізнесу намагаєшся нести ризик, бо неможливо нічого робити економічній справі перш, ніж це робить держава. Ініціаторів Селянської партії Сергія Догана, Ягошу, судили з міркувань, що хотіли заволодіти цією документацією, щоб не програти збитковий економічний лад, ревно обігруючи лише колективну власність і борони. Бачи, дала користі приватним власності приватної. Замовляючи і триваючи томих становища і країн, відмовляючи нікому економічній, промовчати, при цьому постійно висловлювали на кшталт: «переважна більшість» селян, «переважна більшість селян» проти...

НАСТУПНОГО дня я побував у Бериславському районі, де працює шановний промовець і є главою районної держадміністрації — Яго брат, колишній директор радгоспу «Білозарицького» Костянтин Доган. Хотілося дізнатися, чи поділяє погляди лідера місцевого осередку «переважна більшість» туди, більше що напередодні група селян віді

ла коруптив і 46 тисяч захистити їх від свавілля місцевих господарських керівників і самого представника Президента в районі.

Сумна розмова відбулася у радгоспі «Бериславський». Група працівників місцевого господарства заходила стати на обліки. Перш чим я ніхт приїждів місцевого фермера Олександра Шатайла. Виврашив з рук бюрократів кілька десятків гектарів землі, він за срібля Іх пшеницю, іншими культурами. Йінна бачи щедрами: зерна накопичує по 44 центнера з гектара, що на 10—12 центнерів більше, ніж у радгоспі. А кажути в селі виростає лише він. Радгоспний баштан загинув, плоди, ледь зазв'язавшись, спелилися на сонці. Посуха, звичайно, допомогла. Але фермер небезпосередньо омоні робочих, як радгоспний порушник технології сівби — кинула насіяна кауна на велику глибину, що я привело до вершин. Батько Олександра, колгоспний робітник із 48-річчя ставати з нині пенсіонер, розів на власному подвір'ї невелику ферму і вже овержав не менше 70 тисяч карбованців зробику. Отож іншим було над чим задуматися.

Директору Петру Кучеру крита було, як то казати, нічирі. І він, очевидно, не на жарт залишався такого повороту події. Швидко зібрав збори і побідав ласим дологі гора, змовів Іх узяти по 2 гектари землі на кожного.

— Та нічого з цього не вийшло... розповіли інженер-механік Сеген Іва

нов, інженер-електрик Володимир Радло, пенсіонер Володимир Шатрако, інші жителі села, які хотіли явити з радгоспу і одержати свій пай землі з фермерського фонду. — Тоді Петро Григорівич затіяв танцювати з визначенням нового статусу господарства. А коли спали час, почав шукати підтримки у районній владі. І така підтримка нічого не дало, знайшлася в державній адміністрації.

20 липня цього року П. глава Костянтин Доганів виводив розпорядження за номером 149, в якому, доволно, йдеться: «Зборюючи сільським Радом надавати із земель запасу земельні ділянки для ведення селянських (фермерських) господарств». Окре, перш ніж поїхати на дім з таким відсотків площ, які по праву належать майбутнім фермерам. А поспішаста глава адміністрації на те, що це, мовляв, землі спецфонду виногородарських господарств.

Аналізувати цей манускрипт з точки зору Земельного кодексу України неможливо, бо документів зможуть вкрайне прокурорі. Але подібне тлумачення нинішніх законів викликає прире здивування. Коли потрібно правдеді з тріпіним, тоді має треба шукати причини невирішє не на ґрунті законів, а з мотує іншою. Причому, у директорській солідарності, у небезпідставній триволі сільських керівників втягати все, що зможуть для них звично. Селяни сумно констатували, що кожен найменший успіх наторгос фермера «підпалоє стілець, на якому сидить директор». Ка Бериславщині

поступили чутки: Існує бундштій якийсь втаємничений документ «згорів», який роз'являв курси монополізаторів у промисловості і новим прощаром земельних. Натякнути, про що-то колись іменувалися керівні, у яких «переважна більшість», яєні рід, участі не бере.

До корупції «Голосу України» зачастили скриньки з Голоприсвідченнями, інших районів області. Група сільських з господарства імені Дмитра Ульянова, де директором колективний перший секретар райком партії Іван Шагера, звільнившись піроку тому з роботи, зажадала віддати їм належний земельний пай. Але з цього, як він згодом відомо, не вийшло нічого, а встановили в ставанській Іван Григорович майже повністю повторити методи заволодіння відомим бериславським Петром Григоровичем, і ці промовці про подальші розподіли двогектарних ділянок, той же пошук сумнівних «аргументів» проти сільських-бунтівників. І все це дає певні результати. У тому ж «Бериславському» з 30 гектарів, який являвувати землю, які гуртом збиралася це зробити наприкінці минулого року, залишилося не більше десяти. Нимоволі відступили від своїх планів, але все-таки Селянській партії про «переважну більшість» селян, які підтримують його соціалістичні ідеї. Якіно правдиво, так і в сільській владі, земельні реформи, то залишається одиниці ентузіастів нової справи.

Коли я позаявляю, представника Промисловості і торгівлі Олександрівського з наведеними фактами, він поспіє розібратися. Та чи вдасться йому зламати опір прихильників старої системи?

Іван КАЛИКІЧЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Херсонська область.

Конкретні «Правесні» існує менше ніж два роки, за цей час з'явилися міські підкомітети. Нині до якого міського сільського підприємства, три акціонерних товариства, «Правесні» має філії і усіх величезних містечках України. Річний обіг — понад 10 мільярдів карбованців і понад 5 мільйонів доларів. Тобто «Правесні» майже стоїть на ногах, і його керівники мають наторгоску не тільки в ділянках номал, з президентом «Правесні» кандидатом юридичних наук Л. Черновихим про нинішню нію економіку ситуацію введе розмову кореспондент «Голосу України».



З точки зору ділової людини

Леонід Михайлович, вище я сказав, що в мене дуже відношення до цього сайту України. Хотілося б почути вашу думку щодо періоду, коли один уряд поспішаста змінив інший.

— Пробачте, але гостроту нинішнього моменту я бачу не в зміні уряду. Як підприємств, менше змінюється, гостра боротьба між підприємствними структурами і чиновницьким апаратом. Підприємці прийшли надлого, хочуть працювати постійно і в Україні, і за кордоном, а майбутній України. Саме вони намагаються затримувати підприємства, натравляти на них народ, а собі повернути частину своїх грошей. Ініціатори знову розподіляти все, що створене суспільством. Йінно не добитися до суті, а тільки слухати виступи чиновників усіх рангів, то мова буржуазія грабує народ. Але це казати ті, кого народ не уповноважує, нести такі завдання, ті, хто своїм нормирям не зв'язаний з народом, а й досі плекає народ. Ініціатори народ, ініціатори дали буть розподілятися його добром! Сьогодні перевага на боці чиновників, бо підприємці не можуть досягти до преси, Іх ніхто не обирає представницькі органи, бо на момент виборів у Раді ніхто не цікавиться, як структура працює чи не існує.

— І все ж у нас недолюблюють нових господарів країни. Свідчать записки з чужого на адресу посередників...

— По-перше, ми далеко не господарі життя, а лише власники свого майна і своєї гідності. По-друге, посередництво у цивілізованому світі — це один з видів підприємства. По-третє, це виробляє товар, не займається його продажем з багатьох причин. Наші виробники теж не завжди можуть продати товар вигідно, бо не знають його справжньої ціни, яка складається на ринку. Наве

ду прислав. Ми довозимо Ініціатори мобільні фабрики, яка ледь зводила ніші з кімнатами, продавати продукцію. Виявилось, що на ринку ціна не така, як на заводі. Раді, що, ніж ті звичайні виробники, ці прибутки я вівши на зарплату робітників фабрики, на розвиток виробництва, а отже, на збільшення випуску продукції. Кому це невигідно?

— Але, поспішаста до тезис, що підприємці грабують на народ. Його грабує «Правесні», якщо ми створили додатково 500 робочих місць, платимо їм мільйон зарплати, а бюджет держави, в тому числі на утримання класу чиновників, займаємося благодійністю? Збільше, якщо 250 тисяч ми переказали у чинилову містечку в різні благодійницькі фонди, до чого ми маємо відношення до людей. Своєю підняв зарплату в середньому до 20 тисяч. Врахуйте: у держави ми не маємо нічого. Ні грошей, ні приміщень, ні засобів виробництва. Тож кого ми грабуємо? Просто чиновники людина, а не гроші. Те, що ми обираємо, це тільки послуга.

— «Правесні» відомий тип, що надає різноманітні послуги. Чи не так?

— По-перше, то на них дефіцит. По-друге, через відсутність законодавчих умов для підприємництва. По-третє, гальмування приватизаційних процесів не дозволяє прийняти до управління підприємствами справ

женим підприємцям, які не чинять ніякої шкоди від держави. Йінно «Правесні» пропонують купити завод або взяти нас у номаніювання, то переконати, що зможуть його високопродуктивним.

— А ралтон ставиться до цього? Чи не бачимо, що «Правесні» з промовистими звертатися керівництвом або іменитим збитковим заводом?

— Нехай телефонуйте: 224-19-05 або заходять до нас в Києві на вулицю Нодоліжницьку, 57.

У кірпос Прем'єр-міністра сім генеральний директор величоз підприємства, але належало до ВПК. Як підприємці оцінюють Кучму?

— Я не знайомай з Кучмою, але можу сказати, що сьогоднішній день, то що ми маємо на державу службу, людина мужня, Мокє, Кучма і є та людина, на яку чекає підприємств. Нінг єдиний серед них. Ка на мою думку, парламент у першу чергу має підтримувати уряд, не смикати його за дрібниць і допомагати законодавчим шляхом йти до ринку.

— І який має бути перший крок на цьому шляху? Чи не повинні ми привертати діючої програми, бо коначний днь її затягування — це пограбування країни, народ. Завжди від тілової приватизації. Подивіться, скільки навколо деяких підприємств виникає нових структур. Дея

ІНТЕР'Ю: ЧТО ПОДОГО?

Хоча, на мою думку, свою національну валюту треба мати обов'язково, але виводити її з обігу, заперечуючи інтереси людей. І народження гривні я пов'язую з тим моментом, коли в нас з'явиться грошова одиниця. Мудра все ж така річ.

Він не визнає командно-розподільної системи, захищеність в усіх його проявах, йому не потрібен такий великий чиновницький апарат, який існує у нас. Ось чому чиновники намагаються придумати підприємства, натравляти на них народ і злякати всіх громадян. Я сам у минулому чиновник, бо працював заступником декана на Київському університеті, маю юридичну освіту, отримував зарплату не меншу, ніж інші, заперечуючи підписи для того, щоб стати незалежною людиною. І всім нинішнім чиновникам, а серед них багато талановитих і енергійних людей, бажано того ж.

До речі, мої побажання звернуті не тільки до чиновників, а до всіх людей. У нашій державі ми звертаємось до наших потенційних клієнтів, кажемо: «Вдачі вам!», пакове, і процвітає. Це не просто слова. Це щирі побажання всіх наших співробітників, які йдуть від усього серця, виволокшись з надією на те, що вдача і процвітання шляхом, що створює щось нове, громадянську націю України! Треба тільки багато працювати і не втрачати надії.

Інтер'ю взяв
Олександр
ВОЛОДИМИРОВ.



ВПІЗНАЙТЕ ЇХ, СИНІВ, БРАТІВ, ДРУЗІВ...

Довго мовчали про Афганістан... Ховати загинбих доводилося нішком, про пам'ятники — і не зайнявся: нема цього гора на нашій землі, на гинуть наші хлопці в чужих горах. Гинуть, і не тільки вони — і їхні друзі, і їхні душі... Душі приєдналися і їм! — «за що бо-родись!» Жодне з поколінь нашої держави не жило без війни. І кожне покоління по-військи задавалося цим питанням. Бійці покерталися додому, де на них чекали лише біллі та рідні. Шість чисте сучі під назою «СРСР» співала піс-ні, зустрічала їх кайтами, орде-нам — і байдужістю. Одна людина — то людина, а тисячі молодих хлопців — то вже ма-са, а масі не болять, масі не трібає дах над головою, їй потрібна війна. Там вона ж його має! Он і пильні естано-вили — як ветеранам Великої Вітчизняної, і те масі їм мо-же прибути там якісь продук-ти (якщо віддасть відоконати у тих стареньких ветеранах...). Після Великої Вітчизняної же не всі розмаювали, хто той загубився чи пропав без-віст. В Афганістні так є такі. І серед них — громадяни на-

шої України. Для них війна та-ще не сніччалася, і нопи та-становлять, невідомо. Хіба що їх знедуть, як онц наших хлопців, чні фотографії даїчі показували по УТ-3, а тепер дурюються в «білості Афгані-ста». Щоб біллі та рідні могли розднатися та впізнати своїх синів, братів, мозаїку чн од-нокласників. Це важко — спі-лнати часу сплнати. Чужі одги, чужа збров, чужий вираз об-личчя... Ви знали й побили їх іншими, та все ж — впізнай-те! Ви одержали повідомле-ня «пропа безвіст», а тепер — знайшовся. Завдяки зусил-лям Українського союзу вате-ранів Афганістну та Комітету ветеранів війни в Афганістні та воєнних конфліктів в інших зарубіжних країнах. А ще—завдяки Послу США з особливих доручень Пітеру Томсану та Послу США в Україні Рома-нові Поняджону, які на потяре-ді звернення Комітету та УСВА передали нматорів фотогра-фії громадян України, що зна-ходяться в полоні, а також ві-домості, які американська сто-рона одержала від моджахе-ди. На жаль, не можна бути на сто відсотків впевненими, що

люди, зображені на цих фото-графіях, мають саме такі прі-звиська, та всі ж...

1. Вистров
2. Вердов
3. Назаров
4. Фатех

Прізвища трьох інших — не-відомі. Тих, хто впізнає своїх рідних і знайомих, просимо повідомити за адресою: 252009, Київ-9, вул. Баннікська, 10. Ко-мітет ветеранів війни в Афгані-стні та воєнних конфліктів в інших зарубіжних країнах, Міжнародна робоча група, АБ-ЛАЗОВУ Валерію Івановичу. Або звертайтеся за даго ві-домою вам адресою: 252001, Київ-1, Храдатин, 26. Дирекція програм УТ-3.

УТ-3, як уже повідомлялося, планує у грудні цього року провсти широкомасштабну ак-цію до річчич вввдвння на-ших військ до Афганістну. Завчасно, потрібна допомога — і документами, і відомате-ріалами, і — грошима. Всіх, хто може надати таку допомогу, просимо тнх звертатися за не-визначеними адресами або теле-фонувати на номером 229-44-74.



Камуть, війна не закінчуєть-ся доти, поки останній полоне-ний не повернеться на свою батьківщину. Батьківщина, вна- послала наших воїнів втнну-вати «інтернаціональний обо-в'язок», зникли. Хлопці вірили

їй, вірили в те, що допомага-ють «братньому народу боро-тись за свободу». Вони відда-ли «богг чисті». Хто віддасть богг їм!

Катерина ВОРОНЕНКО.



мудрані і суяр-
но зорієнтува-
дша церква
на філаретів-
і ближче під-
і, за якою за-
ігія і почина-
і і продажна
і роауміють,
іде не мину-
ість факція з
ізму назвати-
ем — і будеш

рх Українсь-
і церкви і
іо православ-
України часто
іми справа-
іхав І Гос-
ікоконфесій-
іання з греко-
ініли на пер-
іальності на-

іки не заба-
ітатися зчора-
ікомуністичні
іки сміття ні-
іовіковл церкви
і, джепороки
іодіє лякають
іагують у са-
і, нав'язують
іад. Щоб наша
імогла сіяти
і добру землю,
і, які за ним
іаппити нас
іою позиція, і
і.

іає знаряд-
іне. Іі ого-
іаієгією не ли-
ісвяті отці, від
іє і прочани,
іо перетворив
ірпартію на
ісправах релі-
ііа вистояло то-
іуючий духов-
іа апостолів ві-
іцерковна кри-
іті зарожува-
ісамої нації.
і діяльність мі-
ітра Могіли,
і повторювати
і, всякий дім,
і в собі, загні-
іа українське
і Господь
іувати розді-
ієних право-
іти, хто ніко-
і віри і зберіг
і перед Богом
іти.

ісислав і досі
іті в Україні.
і «заступник»
іх палатах у
ініській вулиці
і золотих ра-
і портрети Пі-
іларета. Па-
іуха Ізольова-
істві і свяще-
ііхто не нава-
іупити поріг
іера, де тимча-
іадика.

іа використо-
іа прикриття
іх дії керівни-
і Української
іеркви — Київ-
іату, яку пат-
і не визнає.
іні церков, не
іовіання влади-
і не цікавля-
іа, перева-
іларета цер-
іа Богослова,
іаостіар.

ніні Синод вирішив прово-
ідити богослужіння ще й так
іваною старослов'янською,
іка, по суті, є архаїчно-росій-
іською, бо справжня давня
ілов'янська мова — це зов-
ісім інше. У Володимирсь-
іму ж соборі, головному осід-
іу Філарета, взагалі не ви-
ізнають української.

В українського правосла-
і'я склалася напружені стосун-
і не лише з Москвою, а
і з Римом. Міжконфесійні
ічварі двох українських цер-
і — УПЦ і УГКЦ —
іперетворили Галичину на по-
іле розбрату і майже справж-
ініх воєнних дій. Відкиньмо
іполітику, на якій круто замі-
ішано ці релігійні сутінки.
і«Сатисфакція» за ліквідацій-
іний Собор 1946 року не ро-
ібить честі греко-католикам.

РУХЛЯВЕ ДЕРЕВО

Релігія і суспільство

Так само, як і рішучий на-
іступ українського правосла-
і'я під гаслом «Геть Рим!».
іоспіль, як правило, прино-
ісить протилежні результати.
іЗгадаймо той самий Собор,
іорганізований «найкращим
ідругом православ'я» марксист-
іа-атеїстом Сталіном. Спро-
іба московської патріархії
ізнищити греко-католицьку
іцеркву через кілька десяти-
іліть бумерангом повернулася
ідо «стрільця» — російсь-
іке православ'я не має нині
іа Галичині будь-якого впли-
іву. За гріхом назирці зав-
іди ходять тінь-розплата. Цю
іпросту істину не треба за-
ібувати жодній з конфесій.

Стиль стосунків, запозиче-
іних з дохристиянської доби,
і«око за око, зуб за зуб» —
іналежить до найнижчого реф-
ілекторного рівня суспільної
іповедінки. Ворожисть, як ре-
іакція на зустрічну ворожисть,
ізавжди виявляєся ланцюговою
іреакцією. Хоча того тохось чи
іі, але включеність більшої
ічастини Західної України в
ікатолицький світ — факт до-
іконовий. І Київ має зрозумі-
іти не тільки галицьку говір-
іку Львова, а й його релігій-
іну мову.

Недавно відбулася зус-
іріч глави української греко-
ікатолицької церкви Митрополі-
іа Івана Кардинала Любачів-
іського з Президентом Укра-
іни Леонідом Кравчуком. Нв
іній зйову йшлося про офіцій-
іну реабілітацію греко-като-
іликів.

Досі не призначено пред-
іставника України у Ва-
іткані, хоча папський нунцій
іперебуває в нас уже кілька
імісяців. Вірні УГКЦ доне-
ідавна не мали навіть свого
іхраму у Києві: тривалий час
ієдиним прогресом у цьому
інапрямку була зміна стін,
іід якими вони мерзли під
ічас служби Божої — спочат-
іку Покровської церкви, по-
ітім дзвіниці на тій же По-
ікровській вулиці на Подолі.
іЛише недавно громаді пере-
ідали Міндільську церкву на
іАскольдовій могилі, а най-
іближчим часом вона одерж-
іжить Свято-Троїцьку церкву
іюнівського монастиря та при-
іміщення дирекції Центрального
іботанічного саду. Правда,
ів Свято-Троїцькій церкві нині
іволодарюють прихильники
імітropolіта Володими-
іра. І дуже сумнівно, що во-
іни зустрінуть «конкурентів»
іхлібом-сіллю. Отже, це од-
іна битва за храм? Поліція
іпідкидають, якщо не хочуть,
іщоб вогнище загасло... І в

ньому, наче сухий хмиз, зго-
іряють навіть найкрасномов-
ініші закляти до єдності, спо-
ікою та злагоди на українсь-
ікій землі.

— Навіть зі свого патріар-
ішого осідку в Баунд Бруку
іа бачу, що насправді відно-
ісини між обома церквами
іштучно драматизуються тре-
ітьою силою. Нині спостеріга-
іється відхід від «хмарності»,
івідбувається «просвітлення».
іДоказ цьому — участь де-
ілегатів УАПЦ у жалобних
іурочистостях, нов'язаних з
іпереховаванням тілених ос-
ітанків глави УГКЦ Блажен-
ішого патріарха Йосифа Слі-
іного. Я прийняв це запро-
ішення. І вважаю, що в на-
ішому тяжкому житті ми по-
івинні обмінюватися не тільки
інад домовинами, а й разом

шукати любові на шляху, що
ілежить перед нами, перед
інашим від віків християнсь-
іким народом. Я ніколи не по-
іривав контактів з католиць-
ікою громадою, підтримував
ітісні стосунки з митрополі-
ітом Шестипільським під час
ісвоєї парламентської діяль-
іності в Польщі. Та й, до ре-
ічі, моя дружина була греко-
ікатолицькою.

Про зближення двох ук-
іраїнських церков в останні
іроки життя йдемо частіше
ідумав Йосиф Сліпий. Це ви-
ідно з його заповіту. Патрі-
іарх розчарувався в патрона-
іті Риму над УГКЦ. На жаль,
ісмерть обірвала його кроки
ідо соборної незалежної ук-
іраїнської православної цер-
ікви. Нині Рим робить ви-
ігляд, що йому байдуже до
інаших взаємин з УГКЦ. Нас-
іправді, він боїться допустити
ітісні контакти і дуже підля-
інує за збереженням традицій-
іної ієрархії. Я маю багато
ідоказів цьому. Римська ку-
ірія, як і Московська патріар-
іхія, вселяю перешкоджають
іперешкоджають процесу
ізближення православних і
ігреко-католиків, а позиція
іглави УГКЦ кардинала Люба-
ічівського в цьому плані д-
іуже нечітка. Принаймні в ко-
інтах зі мною кардинал до-
ітримує надто офіційного то-
іну.

Якби навіть вдалося як-
імось чиниом об'єднати всіх
іхристиянських владик під
ібанею одного храму, це ще
іб не означало утворення єди-
іного Київського патріархату.
іБез відродження в Україні
ісамого духу християнства,
ібез спалаху вогнища віри
ісклесий з уламків патріар-
іхату буде просто хитромудрою
ікомбінацією далеких від бла-
ігочестя й віри політиків. Над-
іто багато нині тих, хто топ-
іче перли, і готових розтерза-
іти будь-якого, щоб солодко
істі і м'яко спати. Є серед
іних, на жаль, і люди в ря-
ісах.

Але хочеться вірити: на-
істав час прощення, адже й
іХристос учив: «Любіть воро-
іг ваших». Патріарх Мстис-
іслав на закінчення нашої бе-
ісиди процитував апостола Па-
іла: «...Над усе візьміть щит
івіри, яким зможете погасити
ісі огненні стріли лукавого».
іБо покликав нас Бог не на
ілечисть, але на освячення...

Катерина КИПРАСЬ,
іЛюдмила КОХАНЕЦЬ,
іВалентин ЛАБУНЬСЬКИЙ,
іспеціальні кореспонден-
іти «Голосу України».

На перехрестях культури

ПОВЕРНІТЬ ДИТИНІ КНИЖКУ

На запитання, чи можливо виховати підрастаюче поко-
іління без дитячих книжок, відповіді можна лише негативно —
іні, не можна. В останнє десятиліття намітився спад інте-
іресу юного читача до книжок, і це стало великою бідю, зму-
ішує бібліотеки, вчителів шукати якихось нових форм роботи
із книгами, щоб привчити до них дітей. Бо покоління, яке не
ічитає, — це вже запрограмована бездуховність суспільства,
іщо веде до падіння моралі.

І ось біда прийшла з іншо-
іго боку — виникла загроза,
іщо дитячої літератури й ви-
іпускає не будуть адеже дит-
іяче вишито улі в
ібурхлі море ко-
іціалізації: впливе — то впливе, а
іні — що ж, закони ринку
іжорстокі.

Можна передбачити, що не
івпливе, бо чи багато при-
ібутку від малооб'ємних дитя-
ічих книжок, які до того ж й
іілюструвати потрібно гарно, і
івидавати на добром папері,
іщоб зацікавити читача, і, го-
іловне, виносити на обкладин-
іку недорого ціну, щоб дити-
іна могла книжку купити. І ще
іодну-дві, а купувати постій-
іно, щоб з читачою з малих
іроків людини виріс думаючий
ігромадянин, творець своєї до-
ілі і своєї держави.

Ст о перед д-
іми на-
іміра, видавців д-
іих кни-
іжок виріс шалені розцін-
іки друкарень за поліграфічні
іслуги, прагнення книготор-
іговельних організацій до ви-
ісоких «цінок», «цінок» зму-
ішує ікрутити, щоб ви-
іжити, вистояти. І якщо на
ідитячу книжку поставити дій-
існу ціну, її собівартість, то
ій книготорг відсторониться,
іі покупець не наважиться купити,
інавіть розуміючи, що
іозначає книга у житті його
ідитини.

Дитяче видавництво «Ве-
іселка» завжди могло пишатися
ікультурою видання книг,
ігарно художньо оформлені
ікниги довго не залежувалися
іна полицях, та й взагалі дитя-
іча література завжди мала
ічималий попит, проблем з її
ірозповсюдженням не було.
іПрацівники видавництва, дитя-
ічі письменники, чували,
іщо їм потрібно, і ять вели-
іку державну справу вихо-
івання підрастаючого поколі-
іня. Я завжди з якимось внут-
ірішнім хвилюванням, святом
іу душі пригадував зрідка в це,
ірідне для мене, дитячюго
іписьменника, видавництва.
іСвятковість створювали ви-
іставки книжок у вестибюлі,
ірозкриті розписи першого по-
іверху, де розмістився такий
іпотрібний для аналізу дитя-
ічюго читання і роботи з діть-
іми Дім дитячої книги.

Але у цей приїзд до Киє-
іва і відвідин видавництва біль-
іш перших кроків охопив ду-
ішу: увесь перший поверх за-
івалено пакунками з книгами.
іІх повертають з друкарень
і«до кращих часів», бо за де-
ішевшу ціну книготорг не бе-
іється розповсюджувати, а
ізв дорозжучу — не розкупить
ічитач. Редактори більше пра-
іцюють вантажниками, ніж над
ірукописами, бо плани скоро-
ічені, вже готові до видання
ікниги зникаються з вироб-
іництва, редакторів звільня-
іють. До мінімуму скоротили
ій працівників. Дому дитячої
ікниги, а частину приміщення
івидавництва віддали в орен-
іду.

Чи можна за таких обста-
івин скрупуло розводити рука-
іми й зігхати — у ринку, мов-
іляв, свої закони? Ні, дитячу
ікнижку, хоча б на перших по-
ірах, потрібно рятувати. Збе-
ірегати чудові традиції вида-
іництва, зберегти авторів, на-
іпрацювати нове, що відпо-
івідало б сьогодишньому мо-
іменту становлення українсь-

кої держави. Якщо цей про-
іцес припинити, то хто ж та-
іку державу будуватиме, який
іпотенціал суспільства можна
істворити з бездуховного шко-
іляра, який не читає, примі-
ітивно думає; з підлітка, поз-
ібавленого почуттів справжньо-
іго патріотизму, обов'язку пе-
іред суспільством, добра до
ілюдей? Хвиля споживацтва,
івикривленого уявлення про
ісправжню цивілізацію, жага
інаживи, збагачення навіть
ішляхом злочину ламають юні
ідуші. Що ж ми протиставимо
іцього? Досить підійти до
ібудь-якого комерційного роз-
івалу на лотках, і все стане
ізрозуміло. Чому все пустило
іна самоплив? Хіба це демокра-
ітія? Це безладдя. В усіх
ікраїнах, де процвітає ринок,
іморальні проблеми суспіль-
іства контролюються, судом
ікарається розповсюдження на
івулиці порнографії, розтління
іюних душ. В Америці, на
іяку ми всі раптом задивили-
іся, існує усталене поняття:
інайвищіше вкладення капі-
італу — в освіту. Справді,
ітак вважати можуть в розум-
іному суспільстві, яке пере-
ібачає перспективу розвитку і
іпрагне надійно її забезпечи-
іти.

То що відбувається з нами,
ічому в нас дитяча книжка,
іяка дає відповіді майбутньо-
іму громадянину на питання
іяк жити, який буття, раптом
істала непотрібною, опинила-
іся на межі загиніти? Про яке
імайбутнє можна думати, на
іскільки десятиліття такий під-
іхід відкине нас назад?

В усьому світі заклади
ікультури перебувають на до-
ітації держави, інакше вони
іне змогли б існувати. І як би
іважко не було тепер, такі
ікошти знаходити потрібно,
іадже втрачені культурні цін-
іності не відновлюються. На-
івіть під час війни видавалися
ідитячі книжки, дитяче союз-
іне видавництво працювало,
іредактори були на своїх міс-
іцях.

Знаю, що вже якусь час-
ітину податків зняли з дитя-
ічюго видавництва, але на та-
ікий важкий період потрібно
ізнати всі податки, треба пе-
ірекрити ті шляхи спекулятив-
іної торгівлі, куді йдуть кра-
іщі видання, необхідно взяти
іпід контроль масову літера-
ітуру низького ґатунку, що за-
іповнила вулиці міст.

Ми боїмося слова «цензу-
іра», але моральна цензура
іповинна існувати обов'язково!
іТа хіба ж ті видання попу-
ілярних книжок, казок, фанта-
істички, пригод, що мають по-
іпит, зможуть вирішити проб-
ілеми виховання? Вони не за-
імінять історичну повчальну
ікнигу, не дадуть відповіді на
іпитання життя, які хвилюють
іпідлітка, що входить у нього.
іНеобхідно постійно видавати
іі розповсюджувати сучасну
ідитячу літературу. Уповіль-
інювати або навіть переривати
іцей процес — злочинно!

Лише так, через газету, я
іможу звернутися до уряду
іУкраїни, до її Президента —
ідопомогіть врятувати дитячу
ікнижку, це велика необхід-
іність, від цього залежить май-
ібутнє нашої країни.

Майя ФРОЛОВА,
іписьменниця.

Черкаси.

СЛУЖИТИ справі тією мірою, якою вона слу-
іжить тобі — давно заведено у наших нері-
ішних молах. Тому копн малесні цього року
ідепутат Верховної Ради України Валерій Івасюк
ірозповів на сторінках «Голосу України» (№ 57 з
і28 березня) про бездіяльність структур, покликан-
іних займатися проблемами СНІДу, широна гро-
імадськість це не сприйняла як щось таке, що ви-
іходить за межі звичного. Вразна хіба що історія
іпро те, як Республіканський центр боротьби
іСНІДом, очолюваний директором інституту ін-
іфекційних хвороб А. Фроповим під патронажем
іМіністерства охорони здоров'я займався органі-
ізацією системи перекачування державних гроше-
іу нишені приватних осіб. Хоча заступник міністра
іБ. Марієвський заперяв, що у центрі «створено»
ісолідну мережу лабораторій, ведеться сучасна ка-
ідрова підготовка вірусологів, налагоджено на ма-
ілому підприємстві виробництво перспективних ді-
іагностичних тест-систем... В Івасюк доводив
ізазначена діяльність центру є суцільна фінція. На
ісправді ж гроші — 65 мільйонів карбованців, ви-
іділені урядом на перше півріччя 1992 року ці-
іловим призначенням на боротьбу із СНІДом.
і«МОЗ і центр використовують... для «створення»
івпливової креатури серед вищих наукових кіл.
іНаочний приклад — фінансування виробницт-
іти самих тест-систем. У виступі на пленарному
ізасіданні Верховної Ради 31 жовтня минулого ро-
іку міністр охорони здоров'я заперяв парламент
іщо питання діагностики СНІДу можна вважати ро-
із'язаним завдяки тому, що випущено якісний ді-
іагностичний для СНІДу. «Створено мале підприєм-
іство при Інституті інфекційних захворювань. Вик-

СНІД: МОВЧКИ

Нарешті стало відомо: На-
іаціональний комітет очолює
іакадемік Геннадій МАЙУКА.

І ви розумієте, з якими по-
ічуттями я йшла до нього на
ірозмову.

— Геннадію Харлампійо-
івичу, з огляду на події, що
іпередували вашому признач-
іченню на посаду голови На-
іціонального комітету бороть-
іби із захворюванням на СНІД,
ія поставлю, може, не дуже
іделікатне запитання: що при-
івело вас у крісло, зв'язе, як
іжуть, боролися не тільки па-
ітротія, а й люди, котрі пра-
ігують влади і грошей? Адже у
івас і без того досить турбот
і— очолюєте Інститут моле-
ікулярної біології і генетики
іАкадемії наук...

— Щодо подій, які передували,
ія ними не цікавився. Із
іприватних розмов дещо знаю,
іа офіційно — нічого. Та й
іне хочу знати. Попереду стіль-
ільки роботи!.. Нею і треба
ізайматися.

Що ж до того, як потрапив
іу це крісло, — певною мірою
івипадково. Коли добравли
ікандидатури на посаду голови
іКомітету, запросили різні
івідомства, які мають відно-
ішення до проблем СНІДу.
іНаш інститут веде широкі
іроботи в цій галузі, тож по-
ідали і мою кандидатуру, як
іальтернативну кандидатуром
іСергія Комісаренка і Валерія
іСмиринова. Я сприйняв це як
інеобхідну формальність. Ко-
іли ж мені подзвонили і ска-
ізали, що вибір випав на ме-
іне, злякався: «Ні в якому ра-
ізі Та зрештою погодився. І
ітепер мене інтриги не цікав-
ілять. Треба справу робити.

— Яка на сьогодні карти-
іна захворюваності вв СНІД
ів Україні?

— На 1 жовтня було 289
іінфікованих, в тому числі 109
іжителів України, всі інші —
ііноземці. Хворих — 12 чоло-
івік, із них 6 гатеро дітей. П'я-
ітеро дорослих і четверо ді-
ітей померли. Проти минуло-
іго року кількість інфікованих
ізбільшилася удвічі. За гео-
іграфією: в Одесі маємо 43 ін-
іфікованих, у Києві — 19, у

Донецьку —
іровську, Хар-
і — по 5. Він-
іська, Теріопі-
іницька області.
іАле це не
іни справді чо-
ідо всіх цифр
ітреба додати

— І в яких
ітіме Комітет

— Поперше
іному. Почина-
ізько, обстеже-
іню 24 міль-
іАле ж ми по-
ідежність від-
ітому, що в
ікуми, які йду-
івому потоці,
іні тест-систе-
іговуються д-
іа або запер-
іних на про-
імах даних про-
ірусу в тієї ч-
ії уточнювал-
іробила «Мос-
іце невигідно,
ікупувати
ікордоном, а
іплатиною. Укр-
іді. Разом
іохорони здор-
ірішувати ши-
іякою фірмою
іпро налагоди-
іва діагности-
іУ якого кіль-
іковий, фіналі-
ісі фірми з
іпостійний рин-
іхочемо нала-
іцтво, яке хоч-
іможливість п-
іності від зако-
іколеті Комі-
іглядатимуть-
іфірм, дали їх
іспертна рада

Другий на-
істі Комітету
іний. Тут є де-
іналагоджені
ізервативів. Я-
іти потреби
іце значно зп-
ішвидкого
іСНІДу. Але
іщо до способ-
ілося зражен-
іпацієнтів, го-
іщо 67 з них
істативним шля-

Сьогодні у «Курені»
гостює найпопулярніший
гумористичний журнал

перець

СМІЙТЕСЯ З НАМИ!

Відома, що три години сміху замінюють сто грамів масла. І ви їх матимете протягом усього наступного року, незважаючи ні на яку гіперінфляцію!

Матимете, якщо оформите передплату на **ЖУРНАЛ «ПЕРЕЦЬ»!**

«Перець» — це смішині, іронічні, сатиричні, дошкульні карикатури, гуморески, фейлетони, усмішки!

Навіть передплатна ціна як на сьогодні — сміхотворна! Усього 132 купони на рік. Журнал виходить двічі на місяць. НАШ ІН-ДЕКС — 74393.

Ні в що ви так вигідно не зможете вкласти оті 132 купони, як у передплату «Перця»!

СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!
Смійтеся з нами! Кризь слюзи! Через — «не може!» І вам стане легше!

ПЕРЧАНИ.

Павло ГЛАЗОВИЙ

БЕЗ НАЧАЛЬНИКІВ НЕ МОЖНА

Що б про нас не говорили, що б там не вазали, А по мілітосії нехайся всіх ми перегнали. Є начальники над тими, що обид годують. Є над тими, що дороги в місті асфальтують. Є начальники над тими, що звіздо плавлять. Є начальники над тими, що олію делять. Є начальники над тими, що в цехах працюють. Є над тими, що в ансамбл гопова танцюють. Є над тими, які вранці на кінопоказі. Є над тими, які крутять дітей в паркулях. Є начальники над тими, що ставлять фонтени. Є начальники над тими, що пишуть романи. Є усяди — в робудниках і на кладовищі. Є над кожним начальником начальниці вщі. Як над кожним офіцером є ще й генерали. По кількості начальників ми всіх перегнали. Все це можна звиртувати думкою зноєю. Але знайте, що начальство є і наді мною.

СИНКО

Обивателю чорним двері увійшов у моду. А за тими за дверима сидить син народу. У прихильників біл стіною від вікна до входу Натопалось щонайменше сорок душ народу. Ратом — бразі! — у телефоні зазвонивше мпопа. Син народу з кабінету вилетів, як пробяв. Підкотилися до ганку дорога машина. І помчався син народу до вичного сина. Люди жалди-виглядали в й пішли додому. Не джигалися в синочка сорок душ прийому. Є такі, що не трибунають себе сина м. А до місії як доведеться стоють чини м. А зна не то осоружен бісова личина. Що нікого зинь не хоча, крім старшого чина!

ДОБРА ДУША

Чоловік говорить жінці: — Ти сходи по воду. — Жінка гляннула сердито: — У таку негодю! Та корисний же навіти а що холоду пору Помкаліє і собаму вигнати із доору. Чоловік змахнув руками: — О, пішла в атаку. Хто ж знає, щоб ти з собою узяла собакую!

СИН ВУХА

— Чом у тебе, брате, вуха, наче сливи, сині? — Це подкалати треба дорогі дружині. Вчора з нею посварився, трохн не поладна. Там сам собі варна істі і сорочку глади. Ото, значить, закурився, гладку сорочку. А телефон як зазвонив, сама з ту хвилину, і яке мене, не знаю, укусила муха: — Замість трубки утюга я притуплю до вуха. І опарився до того, що задрів, їй богу! Утюгом тин вилікав я й швидко допомогу.

Страшне перо

не в гусака...

«Мене прийзвали мотузом до батари, щоб я хоч якось ажик баз ліарств...»
«В палеті було, я в холоди-ники, аж до 12 ночі, в пізніше на пам'яті, бо змерз назос сім і годинника вже не бачив...»
«Ліарна була добра, уважно розглянула мій жовтуху і сказала: — «Набратись мурнос ті. Траба робити кардіограму. «Подорожуючи по Середній Азії Приклякнівай апіямма конкуя і дає їй своє прізвиз-це».

«Якщо людина випиває, то їй треба допомогти і поставити на ноги...»
«Кини Ваші друзі — купуйте друзів...»

[З оголошення].

«Обов'язки: продавати норов по договореності с те-яма...»

«Шофери нашого гараже пробігли в минулому році мільйон 515 тисяч 133 «по-метрія».

[з злуту].

До головного редактора уїряться обурений чис-ло розгорува останні чис-ло тиниває:

— Ви свою газету читаете?

— Гай, — відповіли редак-тор. — Доводиться...

— Бо вам за це гроші пла-тять. А я передплативе вимуш... накупити... І що мав!

Тільки збінати! Скільки можна зчитувати над людсьм!

— Вам щось на подобосте-ся читати, виділяти? Не ба-режно поцікавиться редактор.

— Усе! — відрубав читач.

— Усе!

— Сама так! Тому прошу повернути мній гроші...

— Ну, це... Неможливо! — зам'явся редактор, у якого до зерлики залишилися усього кілька червонців. — Ми ж ці-лий рік писали!.. Ви читали!

А тепер... извад гроші... Давай-те поговоримо конятеміше...

— А що тут говорити — гро-ші на бочку! Інакше — їду до суду.

— І все-таки...

Читак раукоя паргорува газ-ету і тиную палку у пер-шу пілшу колодку:

— Візьміть ось це!

— Гороскоп!

— Це невизначене гороско-попмі! Га! У них це називаєть-ся гороскопопмі! А тепер чи-тайте: «Він на цьому тинки моєа звагітніє!»

— Ну й що?

— Я ж уні й що? Я — Раї!

— Тин же для жинки — «завантажити»!

— Ні, тут написане, не для жинки, а для Рівія. А далі це й утюження є! «Чекайте най-мовирні сорорізі!» Оце та-ні сорорізі!

— Ти зяспокійствє ви...

— А чому тут зяспокійствє? Читася далі: «Протго-м тиния вичинають тинюк ф-наисові тудующі...»

— Ну, погартіть трохн...

— Сіпкіна мочина тартіті! Ви яку третій місяць поспілі обцяте Ракан тудующі, тудю-щі, тудующі... Борги, по-жамі, травми, подурюючи зра-ду... — скупка колодка слюза сикотилася по щці.

— Ну, ми тут і при чому... розвів ружави редактор. Це так зорі розташувалися у ва-шю сузір'ї!



Гумореска

ПЕРЕДПЛАТНА КАМПАНІЯ

— Зорі! — перестав салпу-вати чопіс!.. Не треба дур-ти нерод! От читайте у газеті «Незалежне щестя»: «У Раків цей тиндана спритливий для фінансових операцій. У се-реді є мідя і на нові романтичні знайомства. Спілнується, фпрітур, кохаете!» Це як називається? Зорі! «Незалежне щестя» тубрується про своїх передплатників, є у вас: «...мож-ливі конфлікти з начальством, не їдять наперсирю лопатку, не їдять травмаві, не їдять хліба...» А що тоді їсті? Я, щоб уникнути конфліктів з началь-ством, уже третій місяць з ним не вітаюся. Гадаете, допомог-по!

— Ну, заспокоїться, заспо-коїться!.. Виправимо становище, аржемуо ваші зауваження...

— Хіба це зауваження? Це крии душ! Вже газету вні-пала з мене останні нерви. Я вже спити не можу...

— Чому?

— А ви «Соняня» у своїй га-зеті читаете? Там написано, якщо вам присниться агітатор, то це... до пугу. А мній тіп-я агітатор і я сиктиса, Вранці телевізор боюся умирати. Я тильки музику почую, думаю, що то «Лебедина озаров» пе-редать...

— Вржему! І це... зробиве яоматі в блокопній редактор.

— А вам раджу пераєа снос-честіше бувати не свіжому по-вітрі...

— Не якому повітрі! Ви свої прогоніи читаете? Ось дупі-ся: «Сьогодні в Осло й Берлі-ні — плюс дванадцять, Лондо-ні і Паріжі — плюс тринад-цять, в Софії, Бразі, в усіх со-одинадцять у Римі й Афінах — аж плюс вісімнадцять, а у нас... від трох до нуля... плюс мравчів».

— Ну й що?

— А та, що люди з вас смі-

ються. Для себе вже й по-ди пугної не може не дуду-вати.

— Вржему! Обов'язово вржему...

— А інформація яка у вас? Ви свою інформацію читаете? «Протгом одного дня ба-бусю-пінсінюмеру адова три-чі погубували гробинини...»

Ви вже так залалили читаче, що вони болясь брати до рук вашу газету...

— Так це ж фєт... — божа-но заперича редактор.

— Який це фєт! От який бабусю гробували сімнадцять разів, і вони усі сімнадцятьох грабінники через злізю з де-якого пошеху виникува ра-зом з міліцією, що прихвіля їх зятримувати, ото фєт! Отоді б вашу газету разом з кіоска-ми хепали...

— Вржему...

— Або ще! — не вгавав пе-редплатина. — Ви пишете, що цини ростуть...

— Усі газети ж пишуть...

— А ви надрукуйте величчю...

бувалим огаче: «Найближчим часом цини не всі товари і про-дукти впадуть у дивілі» Уваля-те! Та про вашу газету тильки й баявмо буде. А потім усі газети це парадують... Усі таку інформацію прочитують.

А в уряді теж: одну газету відкинули — цини упадуть, дру-гу — цини упадуть, третю... Що й цини упадуть робити...

— Ктм... Спробуємо, — по-бача редактор.

А коли від'їдуєч пішов, ве-ліє склятики узяв колекція радощів...

— У чі дї, коли завершує-ть передплату, — почав він, — ми повинні боротися за кожного читача... Відповідальні за гороскопи присутні! Кто вам дозволив збікнутися над Ра-ками...

Михайло ПРГУДНИК.



Малюнок Анатолія ВАСИЛЕНКА, Володимира СОЛОНЬКА, Володимира АДАМОВИЧА.



NISSAN

СОЛНЕЧНЫЙ ГОСТЬ ИЗ СТРАНЫ ВОСХОДЯЩЕГО СОЛНЦА

Новое семейство NISSAN SUNNY создано, чтобы соответствовать самым прихотливым требованиям автомобилистов. SUNNY — безупречное сочетание эlegantности дизайна с комфортом, безопасностью и экономичностью.

Эти автомобили, а также NISSAN PRIMERA, Вы можете приобрести со склада в Киеве УЖЕ СЕГОДНЯ. Оплата в СКВ.

Все модели — европейский вариант исполнения, адаптированы к условиям Украины, что является ДОПОЛНИТЕЛЬНОЙ ГАРАНТИЕЙ ИХ НАДЕЖНОСТИ В ЭКСПЛУАТАЦИИ.

Кроме того, NISSAN — УКРАИНА предлагает: машины повышенной проходимости PATROL WAGON и микроавтобусы URVAN — по предварительным заказам.



Ждем Вас по адресу:
г. Киев, пр. Героев Оборон, 4
(СТО-2).

Контактные телефоны: (044)

225-31-25, 263-29-10,

263-28-10.

FAX: (044) 221-52-92.

Выставка-продажа автомобилей

MAZDA



MAZDA — лидер на украинском автомобильном рынке.
MAZDA — более 600 продажных автомобилей за полтора года.
MAZDA — лучше один раз увидеть.

С новейшими образцами японских автомобилей MAZDA Вы можете ознакомиться на выставке, которую организует и проводит компания "МИНОЛТА-ТРЕЙДИНГ-УКРАИНА".

Выставка состоится:

- с 3 по 6 ноября в г. Львове
(ул. Черняховского, 18. Дворец спорта «СПАРТАК»)
- с 15 по 19 декабря в г. Днепропетровске.
(наб. Ленина, 39, Выставочный зал).

Тел. для справок:

MAZDA Центр — (044) 550-02-03.

Мы, группа компаний «ГЛФ», приглашаем заинтересованные предприятия, ассоциации, компании и другие организации вступить в прямой контакт с нашим главным офисом по адресу:

GC GULF MINERALS LTD
KRITICOS BUILDING 3 RDFLOOP
38 ANDREAS ARAOUZOS STREET
P.O. Box 5631, NICOSIA, CYPRUS
Группа компаний «ГЛФ» Минералз лтд
Здания критикос, 3-й этаж
Улице Андреас Араузо, дом 38,
а/я 5631, Никосия, Кипр.
Tel. 357 2 457076/457825
Fax. 357 2 461699
Tlx. 5144 GCGULF CY

с целью установления делового и торгового сотрудничества в вопросах:

- разработки месторождений полезных ископаемых;
 - поставки горнодобывающего оборудования и машин;
 - финансирование проектов, гарантированных государством;
 - торговли конечными продуктами горнодобывающей отрасли;
 - торговли минералами;
 - торговли сырой нефтью и нефтепродуктами;
 - торговли современными электронными средствами связи;
 - торговли лесом, пиломатериалами и изделиями из них;
 - торговли продуктами питания, включая сахар, кофе, чай, рыбу;
 - торговли всеми видами текстильных изделий;
 - торговли табачными изделиями в больших количествах.
- Бартерные сделки могут быть организованы с партнерами, у которых нет необходимых средств в валюте, но есть товары для продажи.
Или все серьезные запросы ответы будут даны немедленно.
Корреспонденцию предпочтительно направлять на английском языке.

THE LEGAL STUDIES PROGRAM AT CENTRAL EUROPEAN
UNIVERSITY - BUDAPEST COLLEGE
Founded by George Soros

INVITES APPLICATIONS FOR GRANTS IN THE ACADEMIC YEAR 1993-1994

The Law Program offers one year postgraduate studies in two streams: INTERNATIONAL BUSINESS LAW — COMPARATIVE CONSTITUTIONALISM
A limited number of grants to prominent western universities and internships to various international law firms are also available.
After successful completion of the course, student may obtain an LL. M. DEGREE.

DEADLINE FOR APPLICATION: NOVEMBER 20, 1992.

For further details contact Ms Olga Buryak,
Kiev 252030, Lenina St.10, apt.59
tel: 225-52-84



СЕТЕВЫЕ КОМПЛЕКСЫ,
ИЗДАТЕЛЬСКИЕ СИСТЕМЫ,
СТАНЦИИ КОМПЬЮТЕРНОЙ АНИМАЦИИ,
КОМПЬЮТЕРЫ В ЛЮБОЙ КОНФИГУРАЦИИ.



ПОЛНАЯ ДВУХЛЕТНЯЯ ГАРАНТИЯ!
ПЯТЬ ЛЕТ СОПРОВОЖДЕНИЯ!
ДОСТАВКА И УСТАНОВКА!
ПРОГРАММНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ!

310042, Харьков
ул. Пожарского, 2/10
тел. (0572) 93 40 75,
95 96 74, 94 28 11
факс (0572) 94 35 73

Телебачення

1 листопада
І ПРОГРАМА УТ

4.00 УТК.
8.10 Ратичка Гімністика.
8.30 У медіою вранці. Інформаційно-мистецька програма.
9.30 Для дітей. Художній фільм «Попудок» (Мосфільм).
11.35 Фільм мистецтв «Не жури мене».
12.00 Музфільм «Романтизм науки, ліквару».
12.40 Динаміка. Фольклорне сім'я.
13.30 УТН.
13.35 дитяче музичне мідє.
14.15 Село і люди.
15.15 Мистецтво шість.
16.15 Мійо чєстє.
17.15 Счаство. Науково-популярна передача «Альфа і омега». 1. Нарис про академіка С. О. Дубового, виступ першої електроніко-обчислювальної машини.
2. Коли звучав музика? Ретроспекція про те, як у минулому розшифрували загадкову мову кінцівки. 3. Діагноз про нинішню медицину. Як відкривають закони природи людських соціальних дій, відповідей на питання телебачення.

18.05 УТК.
18.25 Класиків-бізнес. Ділогра для школярів.
19.25 Вперше на екрані УТ: Багаторазовий художній телефільм «Водостанція». 3 серія.
20.15 УТН.
20.30 «Пригода в Королівстві».
21.00 Телевізійна гра «Кінопро-...»
22.00 Тиждень.
22.30 Тележурналене.
23.15 Арт-майдан.

І КАНАЛ «ОСТАННІЙ».
6.00 Година сили духу.
7.00 Фільм «Спортлото».
7.15 Музфільм.
7.40 Виступ урочистої з'явки «Ангелів».
8.00 З ранку раніше.
8.30 Фільм запрошує до чай-...
10.00 Мінута.
10.40 «Пригода Чорного Краси-...».
11.05 Художній телефільм «10 серій».
11.05 Нові мовлення інформ-...
11.35 Урочистої з'явки «Ангелів».
12.50 УТН.
13.00 «Відео-...»
13.30 «Відео-...»
14.00 Новина.
14.30 Прем'єра документального телефільму «Третє світо-...».
14.30 «Відео-...»
14.35 Урочистої з'явки «Ангелів».
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.
14.35 Телебачення.

ДРОГОБИЦЬКИЙ НАФТОПЕРЕРОБНИЙ ЗАВОД ПРОПОНУЄ:

«НАФТОХІМ-3х, НАФТОХІМ-4х — інгібітори корозії загальної та сіровоуглевої, нафтопротислого обладнання та трубопроводів транспорту ласкості і стійких від автентич-...»

«ТАРІН» — інгібітор, призначений для захисту нафтопротислого обладнання і комунікацій від сіровоуглевої та інших видів корозії, евалювання дією ерозивних рідин вод, викорис-...»

«ДРОАД-180» — інгібітор корозії і реагент для оброб-...»

«УКРИОЛ-203» — технологічне мастило для енсоціалі-...»

«УКРИОЛ-207» — технологічне мастило енкорисовуєтьс-...»

«ЕСМА-3х, ЕСМА-4х» — адгезійна присадка до дорожних бітумів.

Телефони: (03244) 2-12-25, 2-13-31.
Телеграф: 334332 «АРН».

АДРЕСА: 293720, Україна, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Бориславська, 82.

Для юридических лиц
значительно сократим сроки
перечисления денег из России на
Украину и выплатим вознаграждение
от 2 до 10% от суммы.

Услуги по перечислению денег в Россию и по
розыску утерянных платежей не оказываем.

[044] 216-93-36, г. Киев
[095] 121-20-06, г. Москва

СП «АРОД» органи-
зует поставку в
Украину за СКВ ис-
совых легиовых, грузо-
вых автомобилей и
миров автобусов
«MERCEDES».

Тел.: 224-97-00.

ОРГАНИЗАЦИЯ ПРОДАЕТ
холодильное оборудование
(охлаждение мяса, молока,
овощей, фруктов), зап. части
и легковых автомобилей, бы-
товые и промышленные конди-
ционеры, торговое холоди-
льное оборудование;
ПРОИЗВОДИТ
подбор, доставку и монтаж
холодильного оборудования;
ПОКУПАЕТ
легковые автомобили (нан
механизм на север и холодиль-
ное оборудование б/у или ново-
е).

УКРАИНА, 332312, г. Мелитоль-12, А/с 62 «Холод».
Тел.: (06142) 4-24-95, 4-92-31,
(5-24-66, 5-36-18 после 19.00).

«ТО ЧТО-ТО НОВИЙМОЕ».

Совершенно бесплатные тур-
поездки планируются в Румы-
нию, Грецию, Болгарию.

Компьютеризовані групи з
некх областей України, при-
мущено з лідч, аюючих
на аюючих румунський
завод.

Пшисте: 252006, Киев-6, «Д
востребоване», Алексавру
МОСПАН. (Не забудете аю-
жест чистий аюверт.)

Тел. деж.: 269-79-11.
Демонстративний Союз
руми и молдован Украин-
ы (ДСРМУ).

«ТО ЧТО-ТО НОВИЙМОЕ».

Совершенно бесплатные тур-
поездки планируются в Румы-
нию, Грецию, Болгарию.

Компьютеризовані групи з
некх областей України, при-
мущено з лідч, аюючих
на аюючих румунський
завод.

Пшисте: 252006, Киев-6, «Д
востребоване», Алексавру
МОСПАН. (Не забудете аю-
жест чистий аюверт.)

Тел. деж.: 269-79-11.
Демонстративний Союз
руми и молдован Украин-
ы (ДСРМУ).

«ТО ЧТО-ТО НОВИЙМОЕ».

Совершенно бесплатные тур-
поездки планируются в Румы-
нию, Грецию, Болгарию.



ROMLICE

Company

ОРГАНИЗАЦИЯ рассматривает предложения украинских изготовителей
продуктов питания (крупы, мясные изделия) и товаров народного потре-
бления.

ДЛЯ ВАС МЫ РАБОТАЕМ КРУГЛОСУТОЧНО
Тел. 4116031.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК —
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергія ПРАВДЕНКО.

РЕДАКЦІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИЙ, заступник головного редактора; Володимир КУСНОДЕМІСЬКИЙ, го-
лядач, завідувач відділом культури; Борис
СІДОРЕНКО, заступник головного
редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор
Вісника СУДДА, відповідальний секретар.

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-66;
телефакс — 224-73-34; відділ реклами — 441-89-34,
441-28-44.
© Публікація з читанням — тільки на сторінках газети.

© редакція на записи поділяє позицію авторів
публікацій.

© За точністю викладення фактів відповідальність
нес автор.

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.
Індекс 60955.
Загальний тираж
132.874.

Повищений тираж
видається
Україною.
252047, Київ-47,
пресцент. «Україна», 89,
3 4 5 6 7 8 9
Д. 3311208.